

[Fuglsang.]

med stemmer fra alle de danske partier, som deltog i Nordisk Råds møde.

Økonomiministerens (Bertel Dahlgaard):

Der er mange inden for de nordiske lande, der begræder, at tanken om det nordiske fællesmarked ikke lod sig realisere i perioden fra 1946 til 1956, men alle ved, at årsagerne hertil ikke findes i Danmark. Vi var en del, som gjorde, hvad der var menneskeligt muligt for at føre tanken så langt frem, som der overhovedet var baggrund for i de andre nordiske lande.

Det, der skete i 1956, var, at dette problem blev kompliceret på en ny måde. Forud for 1956 var forholdet det, at dannelsen af en nordisk toldunion var en isoleret opgave, idet gennemførelsen heraf ville ske på samme måde som gennemførelsen af Beneluxunionen. Det komplicerede fremkom i 1956 ved, at de europæiske problemer rullede op med forberedelsen af Romtraktaten og ved, at England rejste spørgsmålet om frihandelsområdet.

Jeg har ikke over for det ærede medlem hr. Poul Møller på nogen måde villet sige, at der ikke var tilsvarende nordiske interesser inden for hans parti, tværtimod. Det hentydede jeg netop til i min tale, og derfor skuffede det mig så meget, at det ærede medlem i sine taler i går og i dag i så høj grad trak sig ud af hele denne tankegang. En af de ting, der må skuffe — hvilke anskuelser man så i øvrigt har — er jo at iagttage, hvorledes så mange, mange mennesker ikke mindst inden for et bestemt parti efter at have talt om Norden, om nordiske tanker og om nordisk samarbejde hurtigt glemmer disse tanker, så snart der opstår en ny situation. Jeg skal imidlertid slutte med at sige, at det har glædet mig at høre det ærede medlem hr. Poul Møllers sidste bemærkning, der viser, at han kan tænke sig, at også de nordiske spørgsmål kan komme i ny relationer og ny belysning i den kommende tid.

(Kort bemærkning).

Axel Kristensen: I en kort bemærkning er det ikke muligt for mig at imødegå det ærede medlem hr. Niels Andersens bemærkninger om told. Jeg skal nøjes med at sige, at de er forkerte.

Når det ærede medlem hr. Niels Andersen siger, at hvis man føler sig sikker på, at der kun er den løsning, der hedder fællesmarked, bør man gøre, hvad man kan for at få så mange med som muligt, er jeg enig. Det er blot spørgsmålet om, hvordan man gør det, om man gør det ved ustandseligt at tale nedsættende derom eller ved at fremdrage det, der taler for, og det, der taler imod, således at der bliver en mulighed for tilslutning.

Den højtærede udenrigsminister har sagt her — og det er vist alle enige i — at muligheden for at danne en selvstændig organisation ved siden af fællesmarkedet ville føre til handelskrig, og dette ville man fraråde. Det vil sige, at der kun kan skabes en løsning, for så vidt det sker i intim tilslutning til fællesmarkedet. Er der nogen, der kan tænke sig, at fællesmarkedet skulle gå med til en løsning, der ikke i det store og hele giver byrder og rettigheder samtidig? Fællesmarkedet er i øvrigt bygget op på regler, der er vel gennemtænkt. Der er ikke anden mulighed — praktisk talt — for at få flest muligt med end at fortælle verden, at vi vil være med, og det må de andre også, hvis de vil være med til at skabe en verden, hvor man kan leve, handle og producere.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Jeg vil over for den højtærede økonomiminister kun ganske kort bemærke, at det anstrøg af venlighed og anerkendelse over for den nordiske sag, som han har kunnet finde i min korte bemærkning før, har han også kunne finde i min tale i går. Dét fremhævede jeg netop, hvor ønskeligt det var at finde en løsning, en ordening, som Norden kunne indgå i, og jeg spurgte den højtærede økonomiminister direkte, om han kunne tænke sig at arbejde for, at de nordiske lande i deres fællesskab optog samarbejde med de seks' fællesskab, således at man kunne finde frem til et kontinentalt samarbejde mellem Norden og de seks. Jeg tror derfor kun, dette kan være polemik, og at det er udtryk for den højtærede ministers gamle veltrænede diskussionsteknik, når han nu i dag vil fremhæve det som noget nyt, jeg er kommet til. Den højtærede minister har ikke på noget tidspunkt foreslået noget for den nordiske sag,